

روش های نجات درختان دیم انجیر در خشکسالی

حمید زارع، سیاوش کریمی

ایستگاه تحقیقات انجیر استهبان

کشت انجیر در اکثر نقاط ایران به صورت دیمکاری است. در این شرایط میزان و پراکندگی نامناسب نزولات آسمانی باعث نمایان شدن علائم سوء و حتی مرگ گیاه می شود. برای کاهش خسارت خشکسالی در درختان دیم انجیر آزمایشی با چهار تکرار و چهارده تیمار به شرح: ۱- شاهد بدون آبیاری ۲- آبیاری با دو کوزه سفالی خمره ای ۳- آبیاری با چهار کوزه سفالی خمره ای ۴- هرس شدید شاخه ها ۵- آبیاری با ۱۰۰۰ لیتر آب ۶- آبیاری با دو کوزه سفالی استوانه ای ۷- آبیاری با چهار کوزه سفالی استوانه ای ۸- آبیاری با دو کوزه سفالی استوانه ای باریک ۹- آبیاری با چهار کوزه سفالی استوانه ای باریک ۱۰- آبیاری با ۲۰۰ لیتر آب ۱۱- آبیاری تراوای کپسولی ۱۲- ژل نگهدارنده آب

میوه های گرمسیری و نیمه گرمسیری - شفاهی

۱۳- آبیاری دو هفته ای یکبار با ۲۰ لیتر آب ۱۴- آبیاری با لوله تراوای سطحی انجام گرفت. پس از تجزیه آماری داده و مقایسه میانگین آنها با آزمون دانکن، نتایج معنی دار زیر به دست آمد: الف) زردی برگ در تیمار هرس شدید شاخه ها نسبت به شاهد و آبیاری با کوزه های سفالی استوانه ای کاهش یافت. ب) قطر و طول شاخساره، تعداد و اندازه برگ و تعداد گل آذین در شاخه سال جاری با هرس شدید شاخه ها بیشتر از سایر روش های مقابله با تنش خشکی بود. پ) آلودگی به کنه تارتن انجیر در تیمارهای هرس شدید شاخه ها، آبیاری با لوله های تراوا و آبیاری دو هفته یکبار با ۲۰ لیتر آب نسبت به شاهد کاهش یافت. ت) با هرس شدید شاخه ها، خشکیدگی شاخه مشاهده نشد. در حالیکه در سایر تیمارها این مشکل وجود داشت. ث) میزان سبزیگی برگ در تیمار هرس شدید شاخه ها بیشتر از شاهد بود. ج) آبیاری با دو کوزه سفالی استوانه ای قطر میوه را نسبت به آبیاری با دو کوزه سفالی خمره ای افزایش داد. به طور کلی هرس شدید شاخه های درخت انجیر روش مناسبی برای جلوگیری از خسارت در اثر تنش های خشکی در سال های کم باران بویژه در خشکسالی های متوالی است.